

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 517/2025-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Snowparadise a.s.**, IČO 36 760 048, Panónska 42, Bratislava, zastúpenej Mgr. Petrom Troščákom, Hlavná 50, Prešov, proti postupu Okresného súdu Žilina v konaní sp. zn. CA-8C/16/2017 takto

rozhodol:

1. Postupom Okresného súdu Žilina v konaní sp. zn. CA-8C/16/2017 **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na prerokovanie jej veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Žilina **prikazuje** v konaní sp. zn. CA-8C/16/2017 konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľke **priznáva** finančné zadosťučinenie **8 000 eur**, ktoré jej **je** Okresný súd Žilina **povinný** vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Okresný súd Žilina **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy konania **771,68 eur** a zaplatiť ich jej advokátovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky, skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 2. mája 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

(ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v konaní označenom v záhlaví tohto nálezu. Navrhuje prikázať okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov, priznať finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania.

2. Dňa 7. marca 2017 bola proti sťažovateľke ako žalovanej podaná žaloba o náhradu škody a nemajetkovej ujmy vo výške 25 850,44 eur s príslušenstvom. Konanie bolo pôvodne vedené na Okresnom súde Čadca, ktorý prvýkrát nariadil vo veci pojednávane na 4. júl 2018. Toto pojednávanie bolo odročené pre účely výsluchu svedkov a pripojenie súvisiacich spisov. Ďalšie vo veci nariadené pojednávanie, ktoré sa malo konať 31. októbra 2018, bolo odročené pre zmenu právneho zástupcu sťažovateľky a kolíziu s iným pojednávaním. Aj ďalšie pojednávanie nariadené na 6. február 2019 bolo odročené, a to z dôvodu poranenia chrbtice právneho zástupcu sťažovateľky deň pred pojednávaním. Dňa 24. apríla 2019 sa pojednávanie uskutočnilo a bolo odročené pre účely vykonania znaleckého dokazovania. Odročili sa aj nasledujúce pojednávania (18. septembra 2019 z dôvodu zloženia preddavku na trovy znaleckého dokazovania a 8. apríla 2020 pre pandémiu). Pojednávania, ktoré sa konalo 16. septembra 2020, sa zúčastnil len právny zástupca sťažovateľky, ktorému bolo oznámené, že pojednávanie bude odročené na neurčito pre neúčast' súdneho znalca. Pojednávanie nariadené na 13. január 2021 sa opäť neuskutočnilo pre pandémiu a z dôvodu pozitivity znalca sa odročilo aj pojednávanie nariadené na 19. november 2021. Pojednávanie, ktoré sa konalo 25. marca 2022 bolo odročené pre účely zmieru a rozhodnutia o dôkazných návrhoch sťažovateľky a záverečných prednesov. Okresný súd napokon vo veci rozhodol meritórnym rozsudkom 13. mája 2022.

3. Proti rozsudku podala sťažovateľka odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline 31. októbra 2024 tak, že rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

4. Po vrátení veci okresný súd 19. marca 2025 vyzval sťažovateľku, aby uviedla, či trvá na návrhu na vykonanie znaleckého dokazovania, a žiadosťou z toho istého dňa požiadal o oznámenie návrhov na doplnenie dokazovania.

II.

Argumentácia sťažovateľky

5. Sťažovateľka namieta celkovú dĺžku súdneho konania, ktoré prebieha už viac ako 8 rokov, pričom vec patrí do štandardnej agendy všeobecných súdov, keďže podstatou konania je náhrada škody. Súd nepostupoval vo veci efektívne, a to okrem iného aj s poukazom na závery odvolacieho súdu, ktorý vec vrátil späť okresnému súdu pre nedostatočne zistený skutkový stav, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Napokon poukazuje aj na viaceré obdobia nečinnosti (napríklad zdĺhavé posielanie vyjadrení k žalobe), nariadenie prvého pojednávania až po 1 roku a 4 mesiacoch od podania žaloby, neefektívnosť pri vykonávaní dokazovania a odročovanie počas pandémie aj vtedy, keď to nebolo nevyhnutné.

III.

Vyjadrenie okresného súdu

6. Okresný súd v doručenom vyjadrení poukazuje na zmenu zákonného sudcu po vrátení veci odvolacím súdom (čo si vyžiadalo naštudovanie spisu). Zákonný sudca následne vyzval

sťažovateľku, aby potvrdila, či trvá na vykonaní znaleckého dokazovania, a to z dôvodu časového odstupu a hospodárnosti konania. Sťažovateľka uviedla, že trvá na znaleckom dokazovaní v odbore cestnej dopravy s prizvaním konzultanta z odboru traumatológie. Oslovený znalec poukázal na to, že lyžiarske nehody nespádajú do znaleckého odboru cestnej dopravy, ale dochádza k prekryvaniu poznatkov z viacerých odborov. O tejto skutočnosti musela byť následne sťažovateľka informovaná, pričom neskôr vyjadrila súhlas s tým, aby bol posudok vypracovaný Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity. Okresný súd tvrdí, že v rámci objektívnych možností koná a pri súčinnosti strán konania nariadi pojednávanie.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

7. V prvom rade považuje ústavný súd za vhodné vysvetliť, že vyjadrenie súdu k možným prietahom nedoručoval sťažovateľke na vyjadrenie, pretože z neho nevyplývala žiadna nová okolnosť, ku ktorej by nemala možnosť vyjadriť sa. Prípadné vyjadrenie sťažovateľky k vyjadreniu okresného súdu by navyše neovplyvnilo rozhodnutie ústavného súdu pri posúdení merita veci. S ohľadom na uvedené kritérium (vplyv na výsledok konania) je takýto postup aprobovaný judikatúrou ústavného súdu, ako aj Európskym súdom pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) (Čičmanec proti Slovenskej republike z 28. 6. 2016, § 60 – § 65, IV. ÚS 660/2020, I. ÚS 155/2020).

8. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru ESLP k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv neexistuje zásadnejšia odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

9. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

10. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitnosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavnú sťažnosť sťažovateľky.

11. V posudzovanej veci ide o konanie o žalobe o náhradu škody vo výške 25 850,44 eur, ktorá bola voči sťažovateľke podaná na okresnom súde 7. marca 2017. Celková dĺžka teda v súčasnosti presiahla 8,5 roka. Vo veci bolo prvýkrát rozhodnuté ešte Okresným súdom Čadca, a to 13. mája 2022 (po viac ako piatich rokoch od podania žaloby), pričom však toto rozhodnutie bolo neskôr

odvolacím súdom zrušené – uznesením z 31. októbra 2024. Aktuálne je vec naspäť na prvostupňovom súde, kde dosiaľ nebolo rozhodnuté.

12. Ústavný súd spravidla nepovažuje v civilných veciach dĺžku súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci za rozpornú s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote (porov. m. m. I. ÚS 544/2024). V posudzovanej veci však trvalo viac ako päť rokov, kým prvýkrát okresný súd vo veci rozhodol (čo je viac ako dvojnásobok tejto ústavne prijateľnej doby).

13. Aj v zmysle judikatúry ESLP celkové trvanie konania na jednom stupni súdnictva do dvoch rokov v bežných (nie zložitých) prípadoch sa vo všeobecnosti považuje za primerané. Ak konanie trvá viac ako dva roky, ESLP pristupuje k dôkladnému preskúmaniu veci, na zistenie prítomnosti objektívnych dôvodov (ako je napríklad zložitost' prípadu) a zároveň na zistenie, či vnútroštátne orgány v napadnutom konaní preukázali náležitú starostlivosť. V prípadoch vyznačujúcich sa zložitost'ou môže ESLP akceptovať aj dlhší čas, ale venuje osobitnú pozornosť prípadným obdobiam nečinnosti vnútroštátneho orgánu, ktoré sú zjavne neprimerané. Dlhší prípustný čas však zriedkavo presahuje päť rokov a takmer nikdy nie viac ako osem rokov celkového trvania.

14. Vo vzťahu k zložitosti veci ústavný súd uvádza, že podstatou žaloby je náhrada škody voči sťažovateľke ako prevádzkovateľovi lyžiarskeho strediska. Zodpovednosť sťažovateľky žalobca vyvodzuje z absencie kontroly stavu lyžiarskej trate, neodstránení zľadovatených plôch, no najmä v nedostatočnom zabezpečení kovovej konštrukcie, do ktorej žalobca po páde narazil. V tomto prípade možno konštatovať, že vec je skutkovo zložitejšia (ako poukazuje okresný súd, v danom prípade je potrebné prepájať znalosti z viacerých odborov). Teda dlhšie trvanie súdneho konania by bolo odôvodniteľné potrebou vykonania komplikovaného znaleckého dokazovania. Ako však zároveň vyplýva z kasačného rozhodnutia odvolacieho súdu, dokazovanie sa takmer vôbec neuskutočnilo (resp. sa uskutočnilo len čiastočne). Okresný súd totiž odmietol vykonať dokazovanie znalcom z odboru dopravy, odvetvia nehôd v cestnej premávke s pribratím znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia traumatológie (s odôvodnením, že by bolo takéto dokazovanie nehospodárne). Vo veci tiež bolo podstatné, že súd počas piatich rokov vykonal len 4 pojednávania (z celkom 11 nariadených), na ktorých (nedostatočným spôsobom – ako konštatoval odvolací súd, pozn.) vypočul znalcov (lekárov), avšak samotná skutková zložitost' prejavujúca sa v záveroch o príčine samotnej ujmy, ako aj možnom spoluzavinení, zrejme nebola predmetom dokazovania, ktoré by odôvodňovalo dlhší priebeh konania. Odvolací súd tiež okrem nedostatočne zisteného skutkového stavu vytkol okresnému súdu zmätenosť a vzájomne si odporujúce závery, čo opäť len poukazuje na neefektívny a nesústredený postup okresného súdu.

15. Napriek tomu, že potreba vykonania znaleckého dokazovania neodôvodňuje neefektívny postup súdu do času vydania prvého meritórneho rozhodnutia, táto skutočnosť po vrátení veci odvolacím súdom odôvodňuje dlhšie trvajúci postup okresného súdu, keď vec po vrátení nebola ešte rozhodnutá napriek tomu, že je to už viac ako rok od vydania uznesenia krajského súdu. S ohľadom na skutočnosť uvádzané okresným súdom v doručenom vyjadrení nemožno súdu v aktuálnom stave, pokiaľ ide o jeho postup, vytknúť, že by konal zdĺhavo alebo neefektívne.

16. Vo vzťahu k správaniu sťažovateľky je potrebné uviesť, že na jej strane nedošlo k zásadnému spomaleniu konania – počiatočné odročovanie pojednávania bolo zdôvodnené ospravedliteľnými dôvodmi a nevedlo k zásadným priet'ahom.

17. Ústavný súd tiež pripomína, že personálne obsadenie súdu, jeho organizácia či vysoký počet vecí v príslušnom oddelení, ako ani optimalizácia súdnictva nie sú dôvodmi, pre ktoré by malo byť ospravedlnené, tolerované a ústavne udržateľné porušovanie základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

18. Vzhľadom na doterajšiu celkovú dĺžku napadnutého konania (ktorá je sama osebe neprípustná) poznamenaného prvkami neefektívnej činnosti ústavný súd konštatuje, že súd prvej inštancie nepostupoval v napadnutom konaní s cieľom rýchleho a efektívneho prerokovania a ukončenia sporu. Ústavný súd preto dospel k záveru, že postupom okresného súdu bolo porušené základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

19. S ohľadom na skutočnosť, že dosiaľ nebolo vo veci na okresnom súde rozhodnuté, ústavný súd doplnil ochranu sťažovateľky o príkaz konať bez zbytočných prieťahov podľa čl. 127 ods. 2 ústavy (bod 2 výroku nálezu).

V.

Primerané finančné zadost'učinenie

20. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. e) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

21. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti žiada priznať primerané finančné zadost'učinenie 8 000 eur, a to najmä s poukazom na predmet konania, keďže je pre ňu dôležité, akým spôsobom bude vyhodnotené jej zavinenie a jej spoluúčasť na vzniku škody.

22. Ústavný súd pri určení sumy finančného zadost'učinenia vzal do úvahy celkovú doterajšiu dĺžku napadnutého konania (8 rokov rokov) na jednej strane a najmä skutočnosť, že dôvodom na vrátenie veci okresnému súde bolo nevykonanie znaleckého dokazovania, ktoré bolo sťažovateľkou navrhované už od roku 2018 (teda neefektívny postup súdu). Zároveň prihliadol na skutočnosť, že sťažovateľ nijakým spôsobom neprispel k tomu, že sa vo veci koná tak dlho. Ústavný súd považoval v súlade s rozhodovacou praxou ESLP za primerané priznanie finančného zadost'učinenia 8 000 eur (bod 3 výroku tohto nálezu).

VI.

Trovy konania

23. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 771,68 eur.

24. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky vychádzal ústavný súd z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [(ďalej len „vyhláška“); § 11 ods. 3, § 13a, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky]. Základná sadzba odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2025 je 371 eur a hodnota režijného paušálu je 14,84 eur.

Sťažovateľke vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2025 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti), čo celkovo predstavuje 771,68 eur.

25. Priznanú náhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (bod 4 výroku tohto nálezu).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu